

Consiliul Local al Municipiului Sfântu Gheorghe

Nr. 28.889/2014

PROCES – VERBAL

Încheiat azi, 18 iunie 2014, cu ocazia ședinței extraordinare a Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe, la care sunt prezenți 19 membri, 2 reprezentanți ai satelor aparținătoare municipiului Sfântu Gheorghe, doamna Török Aurelia – Chilieni și domnul Rápoli István – Coșeni, lipsind Kondor Ágota, Sztakics Éva-Judit.

Convocarea Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe s-a făcut în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) din Legea 215/2001, privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare prin Dispoziția emisă de primarul Municipiului Sfântu Gheorghe, nr. 958/2014.

La ședință participă, conform legii: domnul Antal Árpád-András, primarul municipiului Sfântu Gheorghe, domnul Tischler Ferenc, viceprimar al municipiului Sfântu Gheorghe și d-na Kulcsár Tünde-Ildikó – secretarul municipiului Sfântu Gheorghe.

În sală sunt prezenți reprezentanți mass-media.

Domnul președinte de ședință **CZEGÓ ZOLTÁN** (lb.m.): „Bună ziua. Vă rog să porniți microfoanele. Salut cu respect membrii Consiliului local al municipiului Sfântu Gheorghe. Vă rog să vă uitați pe Ordinea de zi. În total, avem trei puncte, plus Diverse. Vă rog să votați, pentru adoptarea Ordinii de zi a ședinței de azi.”

Se votează cu 19 voturi pentru, în unanimitate.

„Ordinea de zi a fost adoptată. Doamna Rodica Pârvan s-a prezentat pentru luarea cuvântului la Diverse.”

PUNCTUL I de pe Ordinea de zi: proiect de hotărâre privind aprobarea încheierii unui contract de vânzare-cumpărare între Municipiul Sfântu Gheorghe și Societatea de Turism și Agrement „OLTUL S.A.”, având ca obiect imobilul „Hotel Bodoc”. Prezintă: Antal Árpád-András, primar.

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Cred că am ajuns la finalul unei foarte lungi etape, și de fapt, dacă privim din alt punct de vedere, este doar o stație, iar trenul merge mai departe, iar noi ne asumăm noi sarcini și noi obiective prin faptul că municipalitatea achiziționează de la S.C. T.A. Oltul, Hotelul Bodoc. Această clădire este, în orașul nostru, un simbol al procesului de privatizare al anilor '90. Aici, în Ținutul Secuiesc a fost evident o caracteristică ca pe averea orașului să pună mâna persoane care nu doreau să investească, nu doreau să creeze și să ofere locuri de muncă, și nici nu doreau să aducă un plus orașului unde se aflau aceste așezăminte, imobile sau fabrici. Acum șase ani am decis pentru prima oară că vom achiziționa imobilele de la Șugaș Băi, care au fost, de asemenea, privatizate. De atunci, am depus numeroase proiecte pe care le-am câștigat, iar azi putem deja spune că acele imobile sunt aproape complet reabilitate și modernizate. În ceea ce privește Hotelul Bodoc, nu vorbim doar despre faptul că dorim să-l reintegrăm în circuitul turistic al orașului, ci și despre faptul că încercăm să vindecăm o rană imensă din inima orașului din punct de vedere urbanistic, căci la ora actuală, împreună cu alte imobile, evident, Hotelul Bodoc strică cel mai tare imaginea centrului orașului nostru. Trebuie spus și faptul că, prin achiziționarea acestui imobil, nu se va schimba totul peste noapte. Deci, este un proces de mai mulți ani, până când vom reuși să închidem și să vindecăm această rană. Mai durează până când vom reuși să atragem investitori particulari, sau până când putem aplica cu proiecte, pentru

fonduri europene, guvernamentale, sau până când putem alocă bani de la bugetul oraşului. Deci, să nu ne aşteptăm să se întâmple minuni, să aşteptăm ca toate problemele să se rezolve de pe o zi pe alta, dar în câţiva ani, aşa cum am făcut şi la Şugaş Băi, şi aici vom ajunge să putem spune că am reuşit să vindecăm această rană din inima oraşului. Sunt convins de acest lucru. Vom ajunge să putem crea locuri de muncă, vom ajunge până acolo, când vom putea spune că este unul din aşezămintele cele mai importante din Sfântu Gheorghe. În ceea ce priveşte preţul de achiziţie, în proiectul de hotărâre apare suma de 745.000 de euro. Prin comisia de negocieri s-a ajuns la suma de 750.000 de euro, minus valoarea unui studiu care a fost 5.000 de euro. Deci, municipalitatea trebuie să achite suma de 745.000 de euro, după ce firma îşi plăteşte toate dărilor şi datoriile către oraş. Acestea se ridică la 1,1 milioane de lei, deci aproximativ 250.000 de euro. Practic, dacă pot să formulez aşa, preţul net pe care-l plătim este de 500.000 de euro pentru un teren cu suprafaţa de 6.161 mp, şi pentru clădirea de pe acest teren. Deci, preţul terenului este de aproximativ 80euro/mp, dacă nu luăm în considerare clădirea de pe acest teren. Cred că este o decizie importantă. Evident, încarcă foarte mult bugetul oraşului, căci este o cheltuială semnificativă, în ceea ce priveşte bugetul municipiului, şi este evident că va genera noi şi noi cheltuieli, dar sunt convins că peste cinci ani ne vom uita la această investiţie ca la cea de la Şugaş Băi, şi vom vedea că a fost o decizie bună şi prin aceasta am contribuit la înfrumuseţarea oraşului în care trăim, să se transforme, să fie mai atrăgător pentru vizitatori. Mulţumesc frumos.”

Domnul preşedinte de şedinţă **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Domnul consilier Bálint József.”

Domnul consilier **BÁLINT IOSIF** (lb.m.): „Mulţumesc frumos. Poate că unii se gândesc că eu acum voi fi împotriva acestui proiect de hotărâre, sau că vreau să subliniez părţile lui negative. Dar este un nu general, căci acest imobil a fost şi cu ani în urmă o problemă mare a oraşului, şi era o mare întrebare cum va rezolva municipalitatea această problemă urâtă, la fel şi clădirea poştei. Chiar dacă presupune cheltuieli mari, dar s-a rezolvat. Această rezolvare a problemei Hotelului Bodoc implică noi cheltuieli, aşa cum a spus şi domnul primar. De altfel, domnul primar a răspuns la multe întrebări pe care mă gândeam să le spun. Preţul este mai avantajos, în comparaţie cu cel care era stabilit la ultima tentativă de achiziţionare, când oraşul dorea această tranzacţie împreună cu Consiliul Judeţean. Pe mine mă interesează de ce nu mai este implicat Consiliul Judeţean în această tranzacţie? Nu i-am dorit ca şi parteneri, şi eventual să împărţim factorii de risc cu ei? Important este că nu am putut aştepta să investească cineva, altcineva...dar aşteptăm cu răbdare de şase ani, şi atunci acesta este pasul pe care trebuie să-l facă, aceasta este rezolvarea pe care a trebuit să o găsească Consiliul Local. Şi aş mai dori un singur răspuns, ca şi informare, cu privire la utilitatea acestei clădiri, în afară de acel singur rând din proiectul de hotărâre, deci trebuie să avem o idee, căci probabil îi va însufleţi şi pe oameni. Mulţumesc frumos.”

Domnul preşedinte de şedinţă **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Doreşte să răspundă domnul primar.”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.m.): „Mulţumesc frumos. La întrebarea, de ce nu mai este implicat şi Consiliul Judeţean în această tranzacţie, răspunsul este foarte simplu. Judeţul, în ultimii ani, a realizat numeroase investiţii pe teritoriul oraşului Sfântu Gheorghe, care au avut influenţe pozitive şi asupra noastră, acum, de exemplu pot enumera câteva: reabilitarea centralei termice din spatele Bibliotecii Judeţene, este o sumă semnificativă, căci noi am cedat acea ruină judeţului, iar cheltuielile pe care le vor face, vor fi suportate de judeţ. În proiectul cu deşeurile, judeţul şi-a asumat complet şi cotizaţia oraşului Sfântu Gheorghe, prin care noi am economisit aproape 1 milion de euro,

în decursul a 3, 4 ani. Deci, eu cred că relația dintre municipalitate și județ este una sănătoasă și cinstită, iar în cazul de față nu putem spune că județul a fugit din fața responsabilităților, sau că nu și-a asumat parte din cheltuieli, ci aici vorbim despre faptul că am reușit să rezolvăm în acest mod. Noi putem să suportăm această cheltuială, și cred că județul a făcut tot ce a putut pentru oraș. Dacă voi aduna cheltuielile, cum ar fi cele ale investiției de pe strada Borvív, din cadrul programului „Drumul Apelor Minerale”, sau cum este programul de colectarea deșeurilor, și lista este lungă, cred că există o echitate și un echilibru. Trebuie să vă spun că și eu mă bucuram dacă nu trebuia să includem pe Ordinea de zi acest proiect de hotărâre, dacă cineva din mediul privat achiziționa și reabilita acest imobil, căci asta am așteptat mulți ani, dar acest lucru nu s-a întâmplat, așa că am decis să ne asumăm acest rol care, încă o dată vă spun, este o povară pentru noi, o povară pe care trebuie să o ducem încă câțiva ani, până când vedem rezultatul final. În ceea ce privește utilitatea acestei clădiri, fără a fi stabilită clar și bătută în cuie, ci doar ca idee, ca și posibilitate, căci s-a realizat și un plan realizat de fostul proprietar, planul fiind făcut de o doamnă proiectant din Sfântu Gheorghe, existând deja și câteva întâlniri și consultări cu dumneaei. Deci, propunerea lor este să demolăm 2, 3 etaje ale clădirii. Acest lucru ar însemna ca aceasta să nu mai aibă 10 etaje, ci doar 8, acest pas fiind important, în primul rând, deoarece, din punct de vedere al protecției împotriva incendiilor ar primi un alt calificativ, iar investiția va fi mult mai ieftină în cazul în care trebuie să corespundă criteriilor de protecție împotriva incendiilor, o clădire cu 8 etaje, și nu una de 10 etaje. Deci, există categorii, și din acest punct de vedere. Ideea este ca, din clădirea cu 8 etaje să facem 2, 3 etaje de birouri, iar pe celelalte etaje să fie camere, și ceea ce ne-am dori cu adevărat este să se construiască lângă un centru wellness de 4 stele, căci la ora actuală, nu există la Sfântu Gheorghe o locație care să se preteze unor conferințe. Deci, nu avem la Sfântu Gheorghe un centru pentru organizări de evenimente, prin care am putea atrage pe mulți, și evident, cei de la noi nu ar trebui să mai plece la Brașov, mai ales primăvara, vara, toamna, căci am avea, chiar în centrul orașului, un spațiu de recreere, de standarde înalte. Un alt lucru pe care dorim să-l realizăm ar fi construirea unei parcări etajate între Hotelul Bodoc și Cinematograful Arta. Căci prin reamenajarea centrului orașului, vor fi limitate locurile de parcare. O parte a numărului de parcări le vom rezolva pe strada Gábor Áron, dar dacă ne dorim ca centrul orașului să fie complet degajat, atunci avem nevoie de o parcare mai mare. Construirea acestei parcări etajate dorim să o realizăm printr-un proiect. Deci, în mare, acestea ar fi visele noastre, dacă pot să formulez așa, dar evident nu este nimic bătut în cuie, dar când va scrie în cartea funciară că proprietar este Municipiul Sfântu Gheorghe, atunci putem să luăm decizii concrete, și așteptăm ca toată lumea să vină cu păreri și propuneri. Mulțumesc frumos.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos pentru intervenția și întrebările domnului consilier Bálint József. Totodată, mulțumim pentru răspunsul amănunțit al domnului primar. Mai dorește cineva să ia cuvântul? Nu este nimeni, așa că vă rog să votăm în legătură cu acest proiect de hotărâre. ”

Se votează cu 19 de voturi pentru, în unanimitate, **HOTĂRÂREA NUMĂRUL 166/2014.**

„S-a adoptat.”

PUNCTUL II. de pe Ordinea de zi: proiect de hotărâre privind rectificarea bugetului municipiului Sfântu Gheorghe pe anul 2014. Prezintă: Antal Árpád-András, primar.

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Bugetul orașului se modifică cu următoarele – bugetul total îl rectificăm cu 27.300 de lei, și există mai multe regrupări. Acum, valoarea Hotelului Bodoc îl regrupăm de la aportul propriu al

municipiului, la parcul industrial de la Câmpul Frumos. Anul trecut l-am încheiat cu un plus de 26 de miliarde de lei, nu-i așa? Când am adoptat bugetul pe anul acesta, suma respectivă am trecut-o la aportul propriu, iar acum luăm de la acel capitol suma de 3.370.500 de lei. Se operează regrupări și în cazul tablelor interactive. De la Primăria municipiului Sfântu Gheorghe, facem regrupare la Școala cu clasele I – VIII „Váradi József”, și am luat la cunoștință că mai este și cazul Liceului Teoretic „Mikes Kelemen”. Dacă aveți întrebări cu aceste realocări sau în legătură cu orice altceva, vă rog să mă întrebați, vă voi răspunde. Mulțumesc frumos.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Dacă doamnele și domnii consilieri au întrebări, nelămuriri sau propuneri, vă rog să le ridicați acum. Domnul viceprimar Tischler Ferenc, poftiți.”

Domnul viceprimar **TISCHLER FERENC** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Domnul primar. Am propunere de modificare, în ceea ce privește tabla interactivă la Liceul „Mikes Kelemen”, căci s-a elaborat documentația necesară, și atunci să realocăm 12.000 de lei. Mulțumesc frumos.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumim pentru intervenție. Vă rog să votați.”

Se votează cu 18 voturi pentru și 1 abținere (Bálint Iosif).

„Acum, vă rog să votăm întregul proiect de hotărâre.”

Se votează cu 19 de voturi pentru, în unanimitate, **HOTĂRÂREA NUMĂRUL 167/2014.**

„Mulțumesc frumos. Proiectul de hotărâre de la punctul 2 a fost adoptat.”

PUNCTUL III de pe Ordinea de zi: proiect de hotărâre privind inițierea demersurilor legale pentru transferul din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în administrarea Consiliului local al municipiului Sfântu Gheorghe a suprafeței din albia minoră a Pârâului Valea Porumbelor, tronsonul de la hm 72,36 până la hm 67,03, adică pe o lungime de 533,16 m. Prezintă: Antal Árpád-András, primar.

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Gospodăria Comunală ar dori să treacă o conductă principală de apă prin albia pârâului Kökényes, fiind vorba despre o lungime de 533,16 m. În momentul de față, terenul este în administrarea statului român și pentru ca această investiție să se poată realiza, dreptul de administrare trebuie transferat Consiliului local al municipiului Sfântu Gheorghe. Acest proiect de hotărâre este cu privire la demararea procedurilor necesare. Mulțumesc frumos.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumim frumos. Întrebări, intervenții, dacă are cineva? Nu s-a prezentat nimeni, așa că vă rog frumos să votăm în legătură cu acest proiect de hotărâre.”

Se votează cu 19 voturi pentru, în unanimitate, **HOTĂRÂREA NUMĂRUL 168/2014.**

„Mulțumesc frumos. La Diverse, dorește cineva să ia cuvântul? Doamna Pârvan Rodica, poftiți.”

DIVERSE

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Stimate domnule primar. Deci, mă adresez dumneavoastră, stimate domnule primar, pentru că la ultima ședință nu ați fost, normal – din motive obiective și n-am putut să iau cuvântul, că normal atunci vroiam să iau cuvântul. Împreună cu hotărârea luată fără consultarea noastră, a celor 4, sau cel puțin a celor 2 consilieri din PSD, privitor la ținerea ședințelor de comisii, prin traducere. Am discutat și la organizația noastră de partid, și eu am ajuns la concluzia că este o măsură...nu știu...eu am zis intimidare, ei au zis că e prea mult. Nu știu...eu am simțit același lucru pe

care l-am simțit cu ani în urmă, pe când era primar domnul Álmos, când ni s-au pus căștile alea la ureche, și am refuzat să le pun, asimilându-le cu botnița dintr-o poveste a lui Zaharia Stancu. Și atunci, s-a recurs de la căști la difuzoarele acestea pe care le avem în față. Diferența nu-i foarte mare, dar măcar mă simt fizic, așa. Această măsură, pe lângă faptul că a fost luată așa...abuziv, invocându-se Legea 215 care iarăși spune că ședințele pot fi ținute și, nu numai, în limba respectivă, atunci când procentul depășește 20%. Deci, acest „numai” și „și”, ne-a omorât acum vreo 10, 20, și invocându-se, sigur, tot felul de motive pe care din motive binecuvântate le-am îmbrățișat și eu, și unii dintre consilierii noștri: multiculturalism și alte... alți termeni din aceștia multiinterpretativi. După părerea noastră, rupe posibilitatea unei comunicări reale. Deci, eu, când vin la o ședință aici, ne spunem bună ziua la venire, și bună ziua la plecare. Și era posibilitatea, în comisii, de a mai schimba o vorbă cu cel din stânga sau cel din dreapta ta, la comisii vorbesc. Dacă suntem 4, 6 la comisii, 2 suntem de limba română, 4 așa, se face traducere. Nu vorbesc de partea cealaltă, administrativă, de cheltuieli și astea, pentru că are balta pește, după cum se vede. E vorba aici realmente de comunicare. S-a rupt și ultima punte de comunicare dintre noi, deși la comisii vom intra așa ca niște...așa; bună ziua, și la plecare bună ziua, și am plecat. Nu mai avem nimic comun. Deci, două linii paralele care chiar nu se vor mai întâlni niciodată. Că eu ce să mai comunic, dacă tot comunicăm prin minunea asta, tot timpul. Sigur că dumneavoastră veți avea un răspuns, și am un răspuns și pentru întrebarea dumneavoastră. Eu sunt filolog și găsesc răspunsuri la orice întrebare. Dacă era vorba de matematică, era mai greu pentru mine. Totuși, întrebarea este cine și cui servește acest lucru, pentru că este al doilea pas. Pro Urbe a fost primul pas, iar ăsta-i al doilea. Acum sunt curioasă și sunt în așteptarea celui de-al treilea pas. Oare care va fi pasul trei? Ce va mai emana? Păi, aveți o eminență cenușie care emană. Ce va mai emana, acea eminență cenușie? Suntem curioși. ăsta era punctul unu. Punctul doi. Zice că ieri ați dat un interviu la radio, sau ieri a fost dat la radio, la România Actualități, în care... eu nu știu, n-am auzit, așa mi s-a spus de către cei de la Asociația de locatari, în care ați spus că se va mări impozitul pentru acele străzi în care au fost făcute lucrări. Și oamenii foarte scandalizați, când, unde, cum. Se zice că s-a dat la România Actualități. Eu spun ce am auzit. Nu am auzit direct, ci prin intermediari. Dacă ați dat un asemenea interviu, și dacă se preconizează o mărire a impozitului, numai pe acele străzi unde au fost făcute lucrări. Tot orașul e un șantier, și atunci...nu știu. Deci, ceva îmi scapă, o informație, dar ca să putem lămuri oamenii, și ei ne vor pune întrebări, și noi trebuie să răspundem, că până la urmă ne-au votat și intră în sarcinile noastre de lucru. Vă mulțumesc frumos.”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r): „O să încep cu a doua întrebare, că e mult mai simplu de răspuns. Răspunsul este exact ca la Radio Erevan. Nu am dat niciun interviu la Radio România Actualități, și așa cum v-am obișnuit, și am obișnuit cetățenii orașului, în cei 6 ani de când sunt primar, întotdeauna când eram la guvernare și aduceam bani orașului, așa cum se întâmplă și acum, când U.D.M.R.-ul e la guvernare, pentru că atunci când alții sunt la guvernare, nu se întâmplă acest lucru, noi scădem de obicei impozitele. Deci, noi anul viitor vom scădea impozitele. De asta spun că e exact ca la Radio Erevan. Noi, anul viitor, vom scădea impozitele pe locuințe, pentru persoanele fizice. Deci, nu este o știre adevărată. Nu am dat niciun interviu la Radio România Actualități, deci nu știu de unde s-a scos această informație. În ceea ce privește prima întrebare. Eu cred că este o problemă dacă în anul 2014, în Uniunea Europeană, unde limba maghiară este limbă oficială, la fel cum este și limba română, cineva este intimidat de faptul că se vorbește în limba maghiară. Pentru că așa ați spus, că vă intimidează faptul că se vorbește în limba maghiară.”

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r): „Nu mă intimidează.”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r.): „Nu vă intimidază. Atunci, probabil nu este nimeni intimidat de limba maghiară și atunci m-am liniștit. Ați spus că este o măsură abuzivă. Nu este o măsură abuzivă. Este o măsură întârziată. Este o măsură care trebuia să fie luată în anul 2001, când a fost votată Legea Administrației Publice Locale, și într-adevăr, este o problemă că mai tinerii consilieri nu s-au gândit până acum, și mai tinerii primari nu s-au gândit până acum, și a trebuit să vină cineva mai în vârstă să propună acest lucru. Dar este un drept care există de 13 ani, în această țară, și cred că ar trebui să ne obișnuim și cu aceste părți din legislație, care sunt favorabile comunității maghiare. Pentru că, despre asta este vorba. Eu obișnuiesc să spun că e bine să ne obișnuim cu realitatea. Realitatea este că noi trăim aici împreună, și dacă nu vrem să rupem comunicarea fără să jignesc pe cineva, sau fără să supăr pe cineva, eu cred că normal ar fi măcar să înțelegem limba celuilalt, chiar dacă nu o vorbim. Deci, cred că până la urmă, ar fi normal ca să înțeleagă toată lumea care trăiește în acest oraș, și care accede într-o funcție publică, care este funcția de consilier, să înțeleagă limba maghiară. Nu este o chestiune legală, este o chestiune, zic eu, europeană și normală. Așa simt eu. Dacă greșesc, vă rog să mă corectați. Eu nu cred că este o problemă să înțelegem limba comunității cu care trăim împreună, pentru că, până la urmă, despre asta este vorba. În ceea ce privește formularea dumneavoastră, dacă se poate vorbi și în limba maghiară, sau numai în limba maghiară, eu cred că toată lumea respectă perfect legea. Legea spune că fiecare vorbește în limba maternă. Deci, nu e o chestiune că se vorbește numai în limba maghiară la ședințe, pentru că la ședință fiecare vorbește în limba maternă. Noi vorbim în limba maternă, dumneavoastră vorbiți în limba maternă. Când comunicăm, eu cred că așa v-am obișnuit 6 ani, întotdeauna răspund în limba română, dacă mi se adresează o întrebare în limba română. Deci, eu cred că ceea ce se întâmplă în această sală este un semn de normalitate. Noi vorbim în limba maternă, așa cum zice legea, dumneavoastră vorbiți în limba maternă, așa cum spune legea, pe limba statului. Eu aș avea posibilitatea să răspund în limba maghiară, la întrebările dumneavoastră, conform legii, dar eu consider că este o chestiune de bun simț, să răspund în limba română. În ceea ce privește cheltuielile, și ați spus că are balta pește. Deci, în anul 2008 încă eram deputat, Parlamentul României a ratificat Carta Europeană a limbilor regionale și minoritare. Conform legislației, aceste prevederi europene și internaționale fac parte din dreptul intern, și în cazul în care intră în conflict cu dreptul intern, primează dreptul internațional. Carta Europeană a limbilor minoritare și regionale apune foarte clar că toate cheltuielile care țin de asigurarea folosirii limbilor minoritare și regionale sunt finanțate de la bugetul de stat. Deci, toate aceste cheltuieli, începând cu tabla aceea de pe Primărie, pe care scrie și în limba maghiară „Polgármesteri Hivatal”, până la denumirile de străzi în care scrie și în limba maghiară strada Petőfi Sándor utca, și până la doamna aceea, salariul doamnei care asigură traducerea, ar trebui plătite, conform Cartei Europene a drepturilor limbilor regionale și minoritare, de statul român. Am și făcut demersuri în această direcție, pentru că multiculturalitatea costă. Asta este realitatea. Costă energie, timp, ședințele sunt mai lungi, costă bani, dar niciodată nu voi economisi nici timp, nici bani, nici energie, ca să nu-mi folosesc limba maternă. Și eu cred că este un lucru important să ne obișnuim cu acest lucru. Face parte din ideea Europei din care vrem să facem cu toții parte, și să ne obișnuim și cu realitatea. Asta spun întotdeauna, pentru că sunt unii în București care mereu încearcă să schimbe realitatea cu o Constituție, sau cu niște legi. Eu cred că ar trebui modificate legile și Constituția, în așa fel încât să fie mai aproape de realitate, pentru că invers nu va funcționa niciodată. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Pe scurt, doresc să mai adaug ceea ce a spus domnul Szerét Mihály, reformatorul bisericii, lui

Kálvin János, celălalt reformator: „tolerance, tolerance”. Mai are cineva, ceva de adăugat, în această chestiune? Mădălin Guruianu, te rog.”

Domnul consilier **GURUIANU MĂDĂLIN-DORU** (lb.r.): „Mulțumesc frumos. Sunt puțin trist că vorbim iar despre asta, pentru că eu consider că e un non-subiect. Am răspuns și public, dar o mai fac și aici, dacă e cazul, și o voi face de câte ori voi avea această ocazie dată de acești alegători ai mei, cum o fi ei, mai buni, mai răi. Poate pentru doamna Pârvan, nu atât de importanți, ca ai domniei sale. Cu siguranță, așa cum spune domnia sa. În schimb, din nefericire, probabil pentru dânsa încă mai pot să-mi spun părerea în acest Consiliu Local, măcar în următorii 2 ani, cât voi mai fi aici. Trebuie să încep spunându-i că nu numai că e o falsă problemă, dar cred că e și puțin...încerc să-mi găesc cuvântul și să nu jignesc foarte tare, dar manipulare e sigur. Și manipulare e în primul rând, pentru că Guvernul Adrian Năstase, în exclusivitate al P.S.D.-ului, a propus această lege, a votat-o, iar la ora aceea a fost un scandal teribil în România, când foarte mulți oameni nu înțelegeau de ce se vorbește în limba maghiară în „n” circumstanțe. Ei bine, la 13 ani de la asta, un consilier P.S.D. spune că e deranjat că cineva vorbește limba maghiară. Îi recomand să vorbească cu domnul Adrian Năstase și cu Ministerul de Interne de atunci, eventual. În al doile rând, consider că e manipulare pentru că așa cum am și scris, și am și spus, că în ultimul timp, consider că sunt niște mingi ridicate absurd la fileu, dar chiar absurd, pentru că e un non-subiect. Faptul că limba maghiară se folosește de atâția ani, iar eu de când am venit în Consiliul Local, se vorbește în limba maghiară, cu traducere, probabil domnia sa a prins și vremuri când nu se vorbea, sau nu era permis, acest lucru, nu numai că nu mă deranjează deloc, ci că mi se pare absolut normal să se întâmple asta, dar îi recomand și domniei sale și domnului deputat Grama care s-a exprimat public pe acest subiect, să vorbească totuși în interiorul coalitiei de guvernare în care se află P.S.D. și U.D.M.R. la acest moment. De ce spun asta și nu vreau să pară o jignire pentru nimeni, dar îmi plac înțepăturile domnului primar, care spun că alte partide care au fost guvernare nu au reușit să aducă bani în această zonă. Nu pot nici eu să mă abțin, și să spun că atât timp cât ești la guvernare cu P.S.D., trebuie să-ți asumi lucrurile pe care le propune P.S.D.-ul, respectiv cei de la P.S.D. trebuie să-și asume lucrurile pe care le propune U.D.M.R.-ul. Mi se pare că e un lucru de bun simț, așa cum și noi înghițim pe acelea care ne-au fost puse, apropos de aducerea banilor, față de care, după cum vedeți, nu am comentariu apreciativ, și nu l-am avut în ultimii ani. Ei bine, cel mai grav lucru, cred că de fapt este cumva ceea ce a spus și domnul Czegő. În momentul în care devenim intoleranți, în momentul în care ne simțim agresați de limba celuilalt, în condițiile în care trăim într-o zonă multiculturală, oricât de mult o deranjează pe doamna Pârvan acest cuvânt, ei bine, cred că asta este de fapt adevărata problemă și de asta nu o să încetez să spun părerea, oricât de mult va deranja, sau oricât de mult ar părea a nu fi în regulă, dar este un drept, oamenii și-l pot folosi. Nu am avut o problemă în Comisia de Tineret și Sport, în ultimii ani. S-a vorbit și în maghiară și în română, când vreau să-mi spun părerea, oricum le spun, colegii mei răspund așa cum pot, când pot. Dacă e cazul, facem traduceri. Ultima dată, la Comisia Juridică, cred că am vorbit mai mult în limba română, tocmai pentru a clarifica niște lucruri care erau de luat, niște decizii rapide. Nu văd a fi deloc o problemă, dar deloc. Consider că în acest moment e doar o manipulare. Mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Domnul consilier Miklós Zoltán.”

Domnul consilier **MIKLÓS ZOLTÁN** (lb.r.): „Vedeți doamna Pârvan, că v-am luat cu butonul roșu.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Scuzați-mă”

Domnul consilier **MIKLÓS ZOLTÁN** (lb.r.): „Eu cred că ar fi trebuit să ne

întrebați pe noi, consilierii fracțiunii U.D.M.R. și nu pe domnul primar, despre acest subiect, pentru că, un coleg de-al nostru a propus acest lucru și bine a făcut, și cu siguranță că am sprijinit o asemenea propunere. Deci, propunerea și solicitarea acestui drept a venit din partea acestei fracțiuni, și este normal să fie așa. Într-un oraș locuit majoritar de maghiari, într-o majoritate destul de mare, 75%, nu cred că era normal ca într-o ședință de comisie, unde sunt 9 persoane, și 8 sunt maghiari, să vorbim în limba română. Deci, e până la urmă, un drept legal, dincolo de acea normalitate de care a vorbit domnul primar. Este și un drept legal al nostru. Ați pomenit de abuz, de cuvântul abuz. Cred că este foarte grav să spuneți că respectarea legii este un abuz. Eu cred că e o treabă cât se poate de normală. Mie îmi pare foarte bine că a fost să fie așa, și îmi pare foarte, foarte rău, și mi-e și rușine puțin, că nu ne-am folosit de acest drept, mult, mult mai devreme. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Doamna consilier Pârvan Rodica, poftiți.”

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Vedeți că avem totuși să ne spunem multe, și puteam să le spunem dacă dumneavoastră nu puneți această barieră. Problema este că noi ne simțim jigniți, pentru că nu am fost consultați. Și consultați, cel puțin, întrebați. Uite ce ne-am propus noi, cum vi se pare treaba asta, nu să te pună cineva în fața faptului împlinit. E jenant. Noi am avut, eu știu, naivitatea să credem că totuși suntem colegi, că formăm așa o colectivitate, un grup, niște oameni care au ce să spună unii celorlalți. Nu venim aici doar să ținem discursuri politicianiste, ca cel adineauri, sau quasi-discursuri politicianiste. Deci, am crezut că, până la urmă, suntem colegi. Nu știu dacă dumneavoastră vă considerați coleg cu mine. Eu vă consider totuși coleg. Dar deja devine așa cronic cuvântul, pentru că întrebarea este cea pe care și-o pune Moromete - „bun, atunci cu comunicarea noastră cum rămâne?” Aici eram, și puteam fi consultați, putea fi abordată problema, poate că înțelegeam așa cum spuneți dumneavoastră, poate că până la urmă înțelegeam, sau măcar mimam că am înțeles. Dar oricum, faptul e împlinit. V-am spus, mă simt jignită că nu am fost consultați, și rămâne deschisă problema, sau întrebarea rămâne pentru mine, comunicarea dintre noi. Ce se va întâmpla cu comunicarea dintre noi? Domnului Guruianu doar două fraze vreau să-i spun, că a exersat un discurs cvasi-politicianist, de notă sub 7, dar l-a exersat. Așa se ajunge la Parlament, probabil. Vreau să-i spun două lucruri. Se reface U.S.L.-ul pe o latură a lui, și s-ar putea să vă pară rău de aceste cuvinte, stimate domnule consilier, după cât se pare. Ați vorbit cu unul dintre mentorii dumneavoastră. Dacă se reface U.S.L.-ul, s-ar putea să vă înghițiți cuvintele, mă gândesc la un moment dat, o să vă pară rău. Iar, în legătură cu primele fraze rostite, vreau să vă întreb, știți unde este domnul Năstase acum? Stimate domnule Guruianu, există o dreptate deși probabil dumneavoastră sunteți ateu, că nu prea v-am văzut în locurile alea pe unde se roagă oamenii. Așa. Există o dreptate divină. Dacă știți unde este domnul Năstase, priviți un pic în viitor. Vigyázz! (Ai grijă!) Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc. Poftiți, domnule primar.”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r.): „Vreau să intervin doar pentru o propoziție. S-a întâmplat și când jignirile au venit din altă parte, deci rugămintea mea este...Nu sunt avocatul domnului Guruianu, și nici nu vreau să-l apăr, și probabil nu are nevoie de apărător, dar amenințările și jignirile de acest tip cred că nu-și au locul în Consiliul Local. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Doamna Palela Rădița, aveți cuvântul.”

Doamna consilier **PALELA RĂDITA** (lb.r.): „Nu mă refer la problemele ridicate anterior, ci am alte două probleme. Acum câțva timp, existau câteva indici de

informare a cetățenilor privind obiectivele turistice, monumentele istorice. V-am rugat atunci, și vreau să aveți în vedere, domnule primar, să cuprindem Monumentul Istoric Colegiul Național Mihai Viteazul care nu era cuprins, și denumirea de Catedrală Ortodoxă. Iar nu argumentez, că dacă este nevoie eu pot detalia cele două subiecte. Să le prindem, că nu au fost cuprinse în indicatoarele vechi. A doua problemă - aș vrea foarte frumos să vă uitați asupra ideii de înființare a unui cabinet medical școlar în Cartierul Örkő, în apropierea Școlii „Néri Szent Fülöp”, pentru că acei copii au acces la servicii medicale doar la Cabinetul medicului de familie al unei doamne doctor care se află în zona Gării. Am vizitat școala, și domnul director s-a plâns că are un număr foarte mare de absențe de o zi, de două, în condițiile în care ei sunt bolnavi. Tot pentru școală am să vă rog ca pe viitor, în momentul în care ducem pietriș în fața școlii, pentru că se circulă destul de greu, să nu distribuim doar în fața locației ca atare, ci să ne ducem și mai sus, și mai jos, pentru că acolo e foarte mult noroi, și atunci copiii intră în școală cu picioarele murdare de noroi și imaginea pe care o dezvoltăm la intrarea în școală, nu este convenită. Mulțumesc frumos.”

Domnul președinte de ședință **CZEGÓ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc. Mai dorește să intervină cineva? Domnul consilier Bálint József.”

Domnul consilier **BÁLINT IOSIF** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. În primul rând, doresc să-i mulțumesc doamnei consilier că a ridicat această problemă, astfel poate substitui punctele D1, D2, D3, D4 și D5 de pe Ordinea de zi. Și cel puțin, în acest mediu plăcut mai petrecem câteva minute, și poate clarificăm anumite lucruri. Eu am aflat despre aceste neplăceri, din presă, căci la prima ședință de comisie care s-a petrecut cu traducere, eu nu am putut participa. Am fost la o conferință internațională, unde discuțiile se desfășurau în paralel în două limbi, în două săli. În engleză și germană. Evident, acest lucru nu trebuie urmat de Consiliu, să țină ședința în două săli. Eu am ales engleza, nu a fost nici aceea o alegere perfectă, dar nici nu mi-a trecut prin cap să dau vina pe organizatori sau pe cei care luau cuvântul. Eu am fost singurul vinovat, pentru că nu mi-am perfecționat cunoștințele de limbă engleză, știind că atât în profesie, cât și în viața de zi cu zi am nevoie de ea. În ciuda faptului că nu suntem nici în Anglia, nici pe vreun alt tărâm englezesc. Dacă noi vrem să ne înțelegem, facem tot posibilul pentru acest lucru. Deci, eu dacă vreau să spun ceva colegilor, ori spun în limba lor, ori rog pe cineva să traducă. Deci, aștept o rezolvare prin care și ei să poată înțelege, și la fel și vice-versa. Această traducere este un răspuns la situația în care, dacă cineva se poate exprima mult mai bine în limba maternă, să nu fie nevoit să facă el o traducere neîndemânatică, și aceasta să ajungă la interlocutor, ci o traducere precisă, profesionistă. Respectul unul față de celălalt poate porni și din ideea scriitorului ardelean, mă gândesc la Ioan Slavici, care mai bine de 100 de ani a formulat ideea de bază a conviețuirii, prin care, dacă te întâlnești cu un român, să-l saluți cu „Bună ziua.” Ungurul salut-l cu „Jó napot”, iar germanului spune-i „Guten tag”. Deci, această lipsă pe care eu o am, am resimțit-o la acea conferință, că acel „Guten tag” lipsește din pregătirea mea, am absolvit două facultăți, una în limba maternă și una în limba română, ambele au și avantaje și dezavantaje. Ceea ce am învățat în limba maternă, a fost mult mai ușor, mai natural. Ceea ce am învățat în altă limbă, deci în limba română, avantajul ulterior a fost, deși a fost foarte greu de învățat, că e mai ușoară comunicarea cu cei de limbă maternă română, și care eventual nu știu nimic în limba maghiară. Deci, ca să ne cunoaștem unul limba celuilalt, să o învățăm, acesta presupune și o încredere reciprocă, și respect reciproc. Aici, eu pot da exemplu doar experiența mea, pentru a putea ajunge la un nivel normal de vorbire a altei limbi. (lb.r): Și acum aș vrea să înțelegeți, să vorbesc și colegilor de naționalitate română. Eu, în timpul liceului, am avut o colegă cu care am făcut naveta 30 km dus și 30 km întors, cu autobuzul, doi ani de zile. Era o româncă, și fiecare dimineață și fiecare dupămasă, eu dacă m-am adresat ei, am vorbit românește, și ea mi-a

răspuns tot timpul în unghurește. Așa se poate înainta, și eu cred că și acest exemplu și spusele sau scrisesele lui Ioan Slavici, ar trebuie să ne fie de îndrumare. Vă mulțumesc că m-ați ascultat. Mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb. m.): „Mulțumesc frumos pentru intervenție. Mădălin Guruianu, te rog.”

Domnul consilier **GURUIANU MĂDĂLIN-DORU** (lb.r.): „Nu vreau să mai întind, chiar nu vreau, m-a dezamăgit prea mult faptul că pot să fiu eu, înțeleg, amenințat cu închisoarea în cel mai scurt timp, sau mai grav, că am aflat că domnul Năstase a intrat din cauza acestei legi, că a propus limba maghiară, ia uite cum îl pedepsește Dumnezeu. De altfel, despre Dumnezeu, pot să o liniștesc pe doamna Pârvan că nu trebuie să te duci într-o biserică, sau să mă vadă domnia sa într-o biserică, ca să pot să-i demonstrez că sunt creștin. De fapt, nu cred că domniei sale trebuie să-i demonstrez că sunt eu, sau nu, creștin. Dar vreau doar să închid, și să spun că îi respect, sau cred că am demonstrat respect foarte mult, nu comunitatea maghiară în ansamblu, pentru că și ăsta e un cuvânt așa...pe care lumea-l folosește mai bine sau mai rău...eu pur și simplu îmi respect foarte mult prietenii, ei sunt și maghiari și români, ba chiar sunt foarte mulți maghiari, în această zonă, unde într-adevăr, 3 din 4 oameni sunt maghiari. Eu, față de acești oameni, nu pot niciodată să vorbesc despre maghiari, în general. Poate că domnia sa, deși este de atâția zeci de ani aici, poate să spună cuvânt maghiar, gândindu-se așa generalist, ca și cum m-aș referi eu acum la niște persoane din Senegal, să zicem, pentru că nu cunosc pe nimeni de acolo. Eu nu pot să vorbesc despre maghiari, decât derulându-mi în fața ochilor, o mulțime de oameni, prieteni, cunoscuți, amici, mai mulți sau mai buni, sau mai răi, dar oameni, oameni în carne și oase, cu care colaborez zi de zi, ceas de ceas, de când am ales să trăiesc în acest oraș. Din cauza acestor lucruri, nu pot niciodată să vorbesc așa cum vorbește domnia sa, generalități. Vă mulțumesc, și vă asigur că vom continua atât timp cât alegătorii vor considera că e nevoie de o voce de genul acesta, în Consiliul Local.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Doamna consilier Pârvan Rodica, poftiți.”

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Numai o frază o să spun, stimate domnule primar. Domnule primar, dumneavoastră, în primul rând vă adresez, pentru că se pare cu domnul Guruianu nu putem comunica, nici de la limba română la limba română. Îmi pare rău, eu am o diplomă de filolog, dânsul e la așteptarea unei diplome de filozof, dar care nu mai vine. Problema este alta. Stimate domnule primar, nu m-am gândit să ameninț pe nimeni, pentru că împart eu dreptate în lumea asta, Dumnezeuule. Am vrut doar să spun că există o dreptate divină, care nu vine nici azi, nici mâine, nici poimâine, poate veni cândva. La asta m-am referit și repet, există o dreptate divină, pe aceea o așteptăm. Este deasupra noastră, eu cred în ea cu tărie, și sper să mă ajute Dumnezeu, să văd și să aud cum pedepsește Dumnezeu trădarea, trădarea de neam. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Domnul consilier Miklós Zoltán.”

Domnul consilier **MIKLÓS ZOLTÁN** (lb.r.): „O scurtă concluzie. Cred că argumentele noastre despre toleranță și normalitate și-au atins scopul. Vreau să vă felicit doamna Pârvan, pentru primul cuvânt spus în limba maghiară, în ședința de consiliu, și așteptăm și continuarea, poate următorul o să-l spuneți la un coleg de naționalitate maghiară, și nu la un coleg de naționalitate română. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos.”

Doamna **TÖRÖK AURELIA** – responsabil sat (lb.r.): „N-am vrut să iau cuvântul, dar cred că sunt în cea mai mare măsură, eu cea care ar trebui să iau cuvântul în tema asta. Eu am venit la Sfântu Gheorghe din anii 1970. Când am venit aici în oraș, dacă mă credeți,

dacă nu, am 60 de ani, se vorbea limba română foarte puțin. Erau aici români în Sfântu Gheorghe, cei care lucrau în Securitate și în Armată, și câteva familii din jur. Dar nu a fost niciodată o problemă. Când am venit aici, nu știam nici un cuvânt în limba maghiară. Un cuvânt nu am știut în limba maghiară. Am început școala aici, și din fericire am rămas aici, din întâmplare, și am lucrat la Textila. Acolo, majoritatea erau maghiari, cred că zece nu erau români, la Textila. Avea 6000 de muncitori, și m-au primit ca și cum m-aș fi născut aici, copilul lor. Eram o fetiță. Lucram la un maestru care nu știa o boabă românește. Eu nu știam o boabă ungurește. Ne-am înțeles perfect, din priviri, din orice, deci n-a fost niciodată o problemă, asta. Acum, m-am întâlnit cu oameni care au aproape 90 de ani, locuiesc în Simeria, optzeci și ceva de ani, și totdeauna când ne întâlnim, ne simțim atât de bine împreună, ca niciodată. Eu cred că cine pune problema asta, că semenul de lângă mine vorbește engleză, vorbește germană, vorbește maghiară, asta e o prostie, pentru că eu mă înțeleg și cu vecinul român, și cu vecinul maghiar. Și un exemplu concret e că cei de la Chilieni m-au ales să-i reprezint, fiind româncă. Eu nu sunt maghiară, să nu mă înțelegeți că sunt maghiară. Am încercat și nu am vrut să vorbesc maghiara, dar de la o zi la alta, de la cuvânt la cuvânt, am ajuns să învăț maghiara fără să vreau. Pentru că cel cu care am vorbit m-a stimat, m-a respectat, la fel a trebuit să respect și eu, deci asta este o problemă de bun simț. Și încă ceva vă spun, în Chilieni sunt familii române, au venit la noi, e un băiat, Cojocarul îl cheamă, ne vizităm des, și într-o zi am vorbit amândoi ungurește. E român perfect, eu româncă perfectă, deci nu e o problemă limba, e o problemă felul cum ne comportăm cu cei din jur, și respectul față de cei din jur, acela îl primim și noi, în schimb. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Doamna Palela Rădița, aveți cuvântul.”

Doamna consilier **PALELA RĂDITA** (lb.r.): „Mulțumesc frumos. Aveam o întrebare pentru doamna. Afișul electoral era în limba română, doamna consilier? Ați spus că ați fost aleasă în calitate de româncă. Nu, nu ați avut, dar v-ați adresat în limba română. Da, îmbrățișez această idee, și am să vă spun că sunt pentru comunicare, însă cred că au fost, din punctul meu de vedere, câteva vorbe pentru imagine. Mulțumesc foarte frumos pentru recomandare, eu am comunicare, nu sunt vorbitoare de limba maghiară, dar mulțumesc foarte frumos pentru acest lucru. Cred că nu limba face, ci acțiunile noastre, și cred că în primul rând trebuie să punem problemele cetățenilor și să fim deschiși asupra lor. Fie că sunt români sau maghiari, de aceea suntem la această masă cu toții, și am să vă mai relatez și eu încă, doamna consilier a deschis un capitol pe care aș vrea să vi-l comunic. Copiii români și copiii maghiari au făcut împreună un om de zăpadă, nici unul nu știa limba lor, ci au comunicat în engleză, dar au dorit să comunice. Oare tinerii doresc să comunice? Pentru că vreau să vă relatez, acum câțiva ani, doamna viceprimar, în calitate de viceprimar a pus bazele Consiliului Elevilor, și au luat elevi și de la un liceu, și de la celălalt. Nimeni nu stăpânea limba celuilalt, ci comunicarea s-a făcut într-un local, tot în limba engleză. Este important să primim respect, dar este important să comunicăm. Nu mă simt confortabil în calitate de minoritar la Consiliul Local Sfântu Gheorghe. Nu argumentez, dar nu mă simt bine în calitate de minoritar. Mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc. Pofțiți, domnule primar.”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r.): „Întotdeauna spun că una din valorile cele mai importante este empatia. Și eu cred că eu am foarte multă empatie, și înțeleg faptul că nu vă simțiți foarte confortabil, pentru că așa ne-a obișnuit sistemul, un sistem antiminoritar, un sistem totalitar, un sistem care vroia să ne facă pe toți la fel. Dar

nu suntem la fel, din fericire. Și dacă eu am empatie, și vă înțeleg că vă simțiți așa, și motivația este aceasta, că sistemul e de vină, și nu dumneavoastră. Gândiți-vă, cum ne simțim noi, în această țară. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **CZEGŐ ZOLTÁN** (lb.m.): „Nu mai sunt intervenții, nu doresc să concluzionez tot ceea ce s-a discutat aici, dacă are cineva nelămuriri, pot să vă liniștesc că în invitație era trecută greșit funcția domnului primar Antal Árpád-András. Mulțumesc pentru prezență. O zi bună, vă doresc. La revedere!”

Prezentul Proces-Verbal s-a încheiat într-un singur exemplar, care se păstrează la dosarul ședinței, în arhiva Primăriei Municipiului Sfântu Gheorghe, județul Covasna și a fost adoptat în cadrul ședinței extraordinare a Consiliului Local din data de 05 august 2014.

REȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ
Czegő Zoltán

SECRETAR
Kulcsár Tünde

